

BECSÚSZÓ SZERELEM

Ne legyetek színvakok

KOVÁCS KATA

AZ APAFÖLD ÉS A HIVATAL RENDEZŐJÉNEK ELSŐ KÖZÖNSÉGFILMJE SZOCIÁLISAN ÉRZÉKENY VÍGJÁTÉK A TOLERANCIÁRÓL.

2015-ben, Nagy Viktor Oszkár *Hivatal* című tévéfilmje kapcsán Muhi Klára a Filmvilágban azt a visszafogott megállapítást tette, hogy „a hazai közvélemény bizonytalan a migráció megítélésével kapcsolatban”. Öt évvel később már kijelenthetjük, az elfogadás témájára közönségfilmet építeni Magyarországon nagy bátorságra vall. A rendező sok szempontból ismeretlen vizekre evezett, a magyar filmben nem igazán van hagyománya a szociális érzékenység, a humor és a műfajiság házasításának, ráadásul a *Becsúszó szerelem* tudatosan nem indul el sem az abszurd, sem a groteszk vagy a szatíra irányába. Nagy Viktor Oszkár maga sem készített még közönségfilmet, eddigi munkássága alapján mégis hihető volt, hogy a rasszista fociultra és az intézetben élő roma lány szerelmi történetéből remek komédiát rak össze.

„Így jöttem” filmje, a 2009-es *Apaföld* letisztult, önreflektív parabolája óta az egyik leg-

igényesebb hazai filmkészítő műhely, a Campfilm keretében készített filmeket. Dokumentumfilmjei (*Két világ közt*, *Felsőbb parancs*) meghatározó témáit, a bevándorlást és az integrációt járták körül, bizonyítva, hogy alkotójuk érzékeny, jó megfigyelő, van humora, sőt, megy neki a spontaneitás is. A *Hivatallal* a dokumentumfilmet tévéjátékfilmes formára cserélte, de a korábbi témák megmaradtak, és ez lett az eddig legjobban sikerült munkája: szűkszavú, tárgyilagos, finom a humora, helyes arányban keveredik benne a fikciós és a dokumentumfilmes eszköztár. Az elképzelt bevándorlási hivatal munkatársai és a hozzájuk forduló külföldi állampolgárok szerepében megjelenő amatőröket kiváló érzékkel választották ki és vezették.

„Mit szólnának a haverjai”

(Ötvös András és Gombó Viola Lotti)

A meglesett pillanatok, az amatőr-szereplők ösztönössége hiányzik a legjobban a *Becsúszó szerelemből*, pedig a casting amúgy jó érzékkel találta meg a foci-drukker Gyula szerepére Ötvös Andrást (*Isteni műszak*). Talpraesett nejét Stefanovics Angéla alakítja, Hajdu Szabolcs és Thuróczy Szabolcs pedig a drukkertársait. Gyula és Mariann szeretik egymást, mégsem jön össze a gyerek, és miután az örökbefogadási procedúrát a férfi foci balhéjának köszönhetően bukják, Mariann egy nap hazaviszi az intézetben élő, várandós Lüszi (Gombó Viola Lotti), aki a szülés után szívesen nekik adná a gyereket. Az ügylettel kapcsolatban egyetlen bökkenő merül fel, azon kívül, hogy illegális: Gyula nem akar

cigány gyereket, nem is tudja, mit szólnának a haverjai. Miután a házastársak összebalhéznak, Mariann az anyjához költözik, Gyula pedig azzal próbálja megbékíteni a feleségét, hogy mégis magához fogadja a lányanyát, akivel aztán egymásba zúgnak.

A jól megírt, hollywoodi történetben van lehetőség komoly fordulatokra, de lehetne benne összetettebb humor is, vagy legalább néhány erősebb poén, ezek azonban elmaradnak, és a film leginkább egy szappanopera-epizódra hasonlít. Mintha az alkotók maguk sem igazán ismernék a közeget, amelyről szólnak: a tufa foci világot talán kicsit jobban, de az intézeteket, a családon belüli erőszakot, az örökbefogadókat és a wellness-dulákat már egyáltalán nem. A filmből főképp a hiteles mondatok, vagy legalább egy ütős tájszólás hiányzik, még ha vannak is benne jó pillanatok, és fel-felbukkan néhány eltalált epizód szereplő. Mesterkéltnek hat, ahogyan a – javarészt Kotonás – színészek eljátésszák ezeket az alakokat, talán azért, mert a történet nagyon pontosan, egyszerű sémákra lett felépítve, így aztán alig van tere a spontán reakcióknak, és a karakterek nem tudnak igazán életre kelni a vásznon. Nagy Viktor Oszkár korábbi nyilatkozata, miszerint vonakodik egyszerre professzionális és amatőr szereplőkkel dolgozni, tiszteletreméltó szakmai önismeretről árulkodik, talán valóban helyes döntés volt ebbe a kicentizett vígjátékba ismert arcokat behozni, ugyanakkor úgy tűnik, az ő feladatuk lett volna elvinni a hátukon a filmet. A *Becsúszó szerelem*nek mégis nagy erénye a rendező korábbi munkásságából következő kritika- és ítéletmentesség, mellyel összes, csillogó szemű szereplőjét ábrázolja, és az a túlzó gesztusoktól mentes kedvesség, amellyel a pofonegyszerű tanulságot kiböki.

BECSÚSZÓ SZERELEM – magyar, 2020. Rendezte: **Nagy Viktor Oszkár**. Írta: **Bárány Márton**, **Nagy Viktor Oszkár**. Kép: **Kürti István**. Zene: **Tövisházi Ambrus**. Vágó: **Sass Péter**. Szereplők: **Ötvös András** (Gyula), **Stefanovics Angéla** (Mariann), **Gombó Viola Lotti** (Lüszi), **Thuróczy Szabolcs** (Alex), **Hajdu Szabolcs** (Máté), **Tenki Réka** (Éva), **Urbanovits Krisztina** (Viola), **Pelsőczy Réka** (Emese), **Nagy Mari** (Olga), **Berényi Bianka** (Aporka), **Rajkai Zoltán** (Wienhofer), **Derzsi János** (Orvos). Gyártó: **Campfilm/Sparks**. Forgalmazó: **Vertigo Média**. 92 perc.

